

قصه جلد

اقتصاد تا اجتماع و فرهنگ برویم و پرونده‌ای را سامان دهیم که محور آن ایده‌آل جامعه ایرانی در سال آتی باشد. بی‌گمان در زمان و زمانه‌ای که هزار و یک‌نگاه و سلیقه رنگارنگ در کارند و اصحاب هریک نیز ایده و نسخه خود را مطلوب این سرزمین و مردمانش می‌دانند، یافتن پاسخی جامع به این پرسش چندان ساده نیست؛ اما بر سربیک گزاره واحد می‌توان به اجماع رسید و از ظن بسیاریان از ایرانیان امروز یار آن شد: «زیستنی ساده توأم با سکینه، در جامعه‌ای بهروز و نیک روز» که بنا بر نگاه اسطوره‌ای در ایران زمین، پدیدار شدن «هما» در افق سرزمینی و فرود آمدنش در این ملک، تنها و تنها نوید بخت‌یاری بوده و به بار نشستن آرزوهای بر زمین مانده؛ ایده‌ای که کوشیده‌ایم تا جلد سالنامه‌ای که در دست دارید، گواه بصری این ایده باشد.

تاریخ به خاطر ندارد که انرژی جمعی ایرانیان در آستانه نوروز شکلی متراکم به خود نگرفته باشد و طلبی جز بهروزی و نیکبختی برای این سرزمین خواسته باشد؛ نا بوده، همین بوده و امسال نیز جز این نخواهد بود. سال ۱۴۰۴ از پی سالی در انتظار حلول است که بی‌گمان برای همگان همراه با انواع تنگی و دشواری بوده است و همین دشواری هم هست که همگان را بر آن می‌دارد تا دل‌ها را یکی کنند و با دلی روشن و احساساتی مضاعف سالی را بطلبند که همای باستان در آسمان ایران در پرواز باشد و با فرود خود بردوش یکایک این مردمان، نوید سالی توأم با سعادت و خجستگی بدهد. همین ایده ما را بر آن داشت تا برای سالنامه آخر سال، به سراغ نخبگان و صاحب‌نظران و سرد و گرم چشیده‌های حوزه‌های مختلف، از سیاست و